

Retrat

NINA G. SABATÉS

La pianista i cantant barcelonina Maria Coma atrau l'atenció amb la veu. Un registre ampli i extens, ni massa agut ni massa greu, que descriu amb dolçor paisatges bonics, fins i tot infantils, i altres de més foscos: segurament, el reflex sonor de la seva ànima. Coma transmet una força inspiradora única, difícil de desxifrar, com si llancés a l'exterior un dard enverinat d'innocència.

Hi ha alguna cosa més que deu bones cançons que enganxen a *Linòleum* (Amniòtic Records, 2009), el disc de debut de Maria Coma. El que ens ofereix de més és l'entrada al seu univers privat, un món interior on els núvols poden ser de *blue tag* i xinxetes, on óssos formiguers ens xuclen les llàgrimes perquè estem contents. "Com si hi apareguessin diverses cares del que jo faig o del que jo sóc", reconeix.

Són algunes de les imatges que crea Coma en les seves tonades, on lletra i música són de creació pròpia. Al seu talent com a compositor se sumen la bellesa del seu rostre i l'encant de la seva mirada.

La islandesa universal Björk i l'arpista nord-americana Joanna Newsom són les primeres referències que vénen al cap en escoltar-la. També Björk va recrear en els seus primers treballs un univers propi de boscos animats, tendresa i animals peluts que va encisar tot-hom. "Amb el que més m'identifico amb ella és que fa el que li ve de gust i és difícil de classificar en algun gènere", apunta Coma. D'altra banda, fa servir la veu com Joanna Newsom, com si fos un instrument més, retorçant-la si cal.

Al piano des dels sis anys

Prodigi de la música, Maria Coma va començar a tocar el piano als sis anys. Després de més d'una dècada d'ensenyaments clàssics, va estudiar música moderna i jazz a l'Aula de Músics del Conservatori del Liceu. "Sovint s'intenta vendre la teoria que, com més s'estudii música, pitjor, perquè t'allunyes de la gent; jo no crec que això sigui veritat, de cap manera, com més se'n sap i com més referents en tenen, millor, més recursos tens per jugar, sobretot quan es tracta de fer música pop", assenyala Coma, que amb

MARIA COMA

Un dard enverinat d'innocència

La cantant i pianista catalana debuta amb 'Linòleum', un àlbum que transmet una força inspiradora única

Maria Coma barreja, en el seu primer disc, vents i percussions amb sons quotidians com rellotges i cargols repicant.

En el seu primer disc, l'autora barcelonina ens obre les portes del seu univers privat

vint anys es va autoeditar la primera maqueta.

Amb els 24 anys d'ara, ja s'ha llicenciat en Comunicació Audiovisual i ha escrit música per a curtmetratges i documentals. "La imatge és un món que m'encanta, per això vaig fer el primer videoclip del disc, de la cançó 'Gat', i d'altres a *U mā*, juntament amb Pau Vallvé".

El so de *Linòleum* no es pot entendre sense la participació de Pau Vallvé, més conegut com Estanislau Verdet. Coma i Vallvé formen avui un dels tandems creatius més prolífics de l'escena musical catalana. A més dels projectes personals, *U mā* ha sortit de l'esforç comú —"el resultat del que som com a parella", confessa—. El van començar l'any 2007 i té un caràcter més experimental, dens, fosc, íntim: "Per fer cançons he de tenir la sensació que vull explicar alguna cosa".

A *Linòleum*, vents i percussions marquen el to d'algunes cançons, i s'hi sumen les ambientacions abstractes dels principis i finals, que entronquen amb la indietrònica alemanya d'última generació, i els sons quotidians de rellotges i cargols repicant. A "Mil orelles", Coma diu que sent sons pertot arreu. La seva obra transmet la comoditat de sentir-te com a casa: música artesanal feta en camisó o pijama, les sabatilles i el cafè amb llet. *

Més informació

PÀGINA WEB DE LA CANTANT CATALANA
www.mariacoma.com

EL DISC

> 'LINÒLEUM'
 > AMNIÒTIC RECORDS, 2009
 Lletxa i música de Maria Coma i producció de Pau Vallvé.

LA PRIMERA GIRA

Nascuda a Barcelona el 1986, Maria Coma actua el divendres 30 a L'Auditori, a Barcelona, obrint per a La Brigada. El dissabte 1 de maig actua a l'Auditori de Vic.